

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ
„НЕОФИТ РИЛСКИ“
БЛАГОЕВГРАД
ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „ФИЛОСОФСКИ И ПОЛИТИЧЕСКИ
НАУКИ“**

Дисертационен труд
за придобиване на образователна и научна степен
„Доктор“
Докторска програма: „Социална философия“

**Личностни идентичности, професионални роли и
развитие на професионалната идентичност:
предварителното обучение на учители в Израел**

Научен ръководител: доц. д-р Антоанета Николова

Докторант: Слуцки Любов

Благоевград
2026 г.

Дисертационният труд е предназначен за публична защита пред научно жури на заседание на Катедрата по философски и политически науки към Философския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград.

Публичната защита на дисертационния труд ще се състои на 16.09.2026 г. от 11 часа в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград.

Дисертационният труд е с обем от 205 страници и се състои от съдържание, увод, четири глави, заключение и библиография. За разработването на дисертацията са използвани 194 източника на английски език.

Съдържание на автореферата	
УВОД.....	5
Основна теза, предмет и обект на изследването.....	5
Актуалност и значимост на темата.....	6
В дисертационния труд се разглежда.....	8
Изследователска хипотеза.....	10
Структура на дисертационния труд.....	11
Съдържание.....	11
СИНОПСИС.....	16
ГЛАВА ПЪРВА.....	16
ГЛАВА ВТОРА.....	18
ГЛАВА ТРЕТА.....	20
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.....	21
ЗАКЛЮЧЕНИЕ.....	22
ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.....	26
НАУЧНИ ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА.....	29
ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАУЧНА ЕТИКА.....	30

УВОД

Основна теза, предмет и обект на изследването

Основна теза

Настоящата дисертация защитава тезата, че педагогическото наставничество по време на педагогическата практика, и по-специално структурираната обратна връзка, възможностите за педагогическо експериментирание и насоченото самонаблюдение, играят решаваща роля за формирането на самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители.

Изследването показва, че тези компоненти на педагогическото наставничество функционират като взаимосвързани процеси, които влияят върху начина, по който бъдещите учители възприемат себе си като компетентни и легитимни представители на учителската професия.

Предмет на изследването

Предмет на изследването е влиянието на практиките на педагогическо наставничество, като обратна връзка, насърчаване на педагогическото експериментирание и рефлексивно самонаблюдение, върху развитието на самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители по време на педагогическата практика.

Обект на изследването

Обект на изследването е процесът на формиране на професионална идентичност и развитие на самоефикасността сред бъдещите учители в рамките на

програмите за педагогическо образование в Израел по време на тяхната педагогическа практика.

Цел на изследването

Целта на настоящото изследване е да се анализира как подходът на педагогическо наставничество, интегриращ обратна връзка, експериментиране и самонаблюдение, допринася за развитието на самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители, както и да се идентифицират контекстуалните и личностните фактори, които модерира тези процеси на професионално развитие.

Актуалност и значимост на темата

Темата на настоящия дисертационен труд е актуална и значима поради няколко взаимосвързани обстоятелства.

На първо място, съвременните изследвания в областта на образованието показват, че качеството на учителя е тясно свързано с психологически и идентификационни фактори, като самоефикасност, професионална увереност и способност за рефлексия. Учителите, които навлизат в професията с ниска или нестабилна самоефикасност и неясно изградена професионална идентичност, са по-склонни да преживяват професионално прегаряне, неудовлетвореност и ранно напускане на професията. Изследването на начина, по който тези конструктори се развиват по време на първоначалната подготовка, и по-специално в периода на педагогическата практика, засяга ключов етап от професионалното формиране на бъдещите учители.

На второ място, въпреки че самоефикасността и професионалната идентичност са широко изследвани, съществуват ограничен брой емпирични изследвания, които анализират как конкретни практики на педагогическо наставничество функционират съвместно в рамките на педагогическата практика. Съществуващите изследвания често разглеждат обратната връзка, рефлексията или наставничеството поотделно, без да изследват в достатъчна степен тяхното комбинирано влияние върху развитието на бъдещите учители. Настоящото изследване отговаря на тази празнина, като разглежда обратната връзка, експериментирането и самонаблюдението като интегриран модел на педагогическо наставничество.

На трето място, контекстът на учителското образование в Израел се характеризира със специфични структурни и културни особености, включително разнообразни модели на педагогическа практика, мултикултурна училищна среда и различни форми на наставничество. Тези условия създават както възможности, така и сериозни предизвикателства пред бъдещите учители, което прави особено важно разбирането на начина, по който педагогическото наставничество може да подпомогне професионалното им развитие в различни образователни среди. Поради това резултатите от настоящото изследване имат както локална значимост, така и по-широки изводи за системите на учителско образование, които функционират в условия на сходно разнообразие и сложност.

В дисертационния труд се разглежда

Настоящият дисертационен труд изследва как педагогическото наставничество по време на педагогическата практика формира самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители. Чрез използването на смесен изследователски дизайн изследването анализира както измерими тенденции, така и субективни преживявания, свързани с обратната връзка, педагогическото експериментирание и рефлексивното самонаблюдение. Фокусът е поставен върху начина, по който бъдещите учители интерпретират педагогическото наставничество, реагират емоционално и когнитивно на преживяванията си по време на практиката и постепенно изграждат усещане за себе си като компетентни и легитимни представители на учителската професия.

Изследването се основава на теоретични перспективи от социално-когнитивната теория, социокултурните подходи към професионалната идентичност и конструктивистките възгледи за ученето, като същевременно остава тясно свързано с емпиричните данни, събрани от бъдещи учители.

Философският елемент на дисертацията се състои в разбирането на професионалната идентичност като динамичен и социално конструиран процес. От онтологична гледна точка изследването разглежда идентичността не като фиксирана, а като непрекъснато формираща се чрез взаимоотношения, рефлексия и контекст. От епистемологична перспектива то възприема конструктивистки и социокултурен подход, според който професионалното знание се развива чрез преживян опит, интерпретация и рефлексивен диалог, а не чрез просто предаване на техники. Дисертацията съдържа и силно

междучелностно и етично измерение, тъй като концептуализира педагогическото наставничество като човешки и диалогичен процес, а не само като техническо наблюдение. В този смисъл изследването разглежда не само как бъдещите учители се научават да преподават, но и как те се превръщат в учители чрез процеси на осмисляне, взаимодействие и рефлексивна практика.

Изследвана група

Изследваната група се състои от 34 бъдещи учители, обучаващи се в програми за педагогическо образование в Израел. Участниците са включени в различни модели на педагогическа практика, включително традиционни модели, модела Professional Development School (PDS) и модела Academy-Class. Всички участници бяха приключили своята педагогическа практика към момента на събирането на данните, което им позволи да рефлектират цялостно върху своите преживявания.

Участниците представляват разнообразие от учебни предмети, образователни степени и типове училищна среда (градска, крайградска и селска). Това разнообразие позволи изследване на контекстуалните влияния върху развитието на самоефикасността и професионалната идентичност, като същевременно се запази фокусирана и управляема извадка, подходяща за смесен методологичен анализ.

Изследователски хипотези

Изследването беше ръководено от следните изследователски хипотези:

1. Прилагането на модел на педагогическо наставничество, интегриращ обратна връзка, насърчаване на педагогическото експериментиране и самонаблюдение, ще окаже положително влияние върху самоефикасността на бъдещите учители по време на педагогическата практика.

2. Същият модел на педагогическо наставничество ще допринесе положително за развитието на професионалната идентичност на бъдещите учители, като укрепи тяхното професионално самовъзприятие и съответствие с ценностите на учителската професия.

3. Компонентите на модела на наставничество — обратна връзка, експериментиране и самонаблюдение — ще се различават по степента си на влияние, като някои от тях ще допринасят по-силно за развитието на бъдещите учители в сравнение с други.

4. Контекстуални и личностни фактори, като средата на педагогическата практика, подкрепата от наставници и предходният преподавателски опит, ще модерират ефективността на модела на педагогическо наставничество, което ще доведе до различни резултати в развитието на бъдещите учители.

По-конкретно, структурата на дисертационния труд е следната:

Съдържание

Увод

Глава 1: Теоретични основи на изследването

- Увод
- Ролята на педагогическите наставници
- Ролята на педагогическите наставници във формирането на идентичността на бъдещите учители
- Професионално развитие на учителите на учители и неговото влияние върху качеството на наставничеството
- Общ преглед на педагогическата практика
- Национален контекст
- Методологии, използвани от педагогическите наставници за подпомагане формирането на професионална идентичност у бъдещите учители чрез практическо обучение
- Ролята на педагогическите наставници във формирането на идентичност в глобална перспектива
- Ролята на педагогическите наставници в израелския контекст
- Методологически практики на педагогическите наставници в израелската система за висше образование
- Интегриране на културно-отзивчива педагогика в наставничеството по време на практиката в Израел

- Рефлексия, обратна връзка и наблюдателно учене в процеса на обучение и подготовка на бъдещите учители
- Процеси на оценяване в подготовката на бъдещи учители: формално и алтернативно оценяване
- Моделът PDS
- Моделът Academy-Class
- Рефлексия, метакогниция и обратна връзка – дефиниции в областта на учителското образование
- Рефлексия и обратна връзка в процеса на подготовка на учители
- Развитие на професионалната идентичност
- Теоретични перспективи за развитието на професионалната идентичност
- Значението на развитието на професионалната идентичност в контекста на учителската професия
- Развитие на професионалната идентичност на бъдещите учители
- Емоционални измерения на формирането на учителска идентичност
- Фактори, влияещи върху професионалната идентичност на бъдещите учители
- Ролята на самоефикасността във формирането на идентичността на бъдещите учители
- Ролята на социално-когнитивната теория в педагогическата практика на бъдещите учители
- Убеждения на бъдещите учители: основи и предизвикателства

- Взаимодействие между учителските убеждения и самоефикасността при формирането на идентичност
- Ролята на наблюдателното учене във формирането на идентичността на бъдещите учители
- Ролята на обратната връзка във формирането на идентичността на бъдещите учители
- Изследователски празнини
- Обобщение

Глава 2: Методология

- Увод
- Изследователски въпроси
- Изследователски дизайн
- Методологическа парадигма
- Участници и подбор на извадката
- Процедура за събиране на данни
- Анализ на данните
- Инструменти за събиране на данни
- Валидност и надеждност
- Изследователска етика
- Ограничения на методологията
- Обобщение

Глава 3: Резултати и констатации

- Увод
- Описание на участниците
- Инференциална статистика
- Качествени резултати

- Тематичен анализ на отворените отговори
- Качествени резултати по Хипотеза 1
- Качествени резултати по Хипотеза 2
- Качествени резултати по Хипотеза 3
- Качествени резултати по Хипотеза 4
- Допълнителни качествени резултати: поемане на риск и самонаблюдение
- Триангулация на количествените и качествените резултати
- Заключение

Глава 4: Дискусия

- Увод
- Конструктивна обратна връзка и развитие на самоефикасността
- Преосмисляне на самоефикасността и професионалната идентичност през призмата на преживяванията на бъдещите учители
- Формиране на идентичност чрез експериментиране и рефлексия
- Интерпретиране на обратната връзка през системата от убеждения
- Мотивация и контекстуални влияния върху развитието
- Изграждане на идентичност чрез поемане на риск и рефлексия
- Чувството за компетентност срещу чувството да бъдеш учител
- Емоционален труд и непредсказуемост на формирането на идентичност

- Интерпретация на ограничената предсказуемост на развитието на професионалната идентичност
- Интерпретация на предиктивните разлики
- Напрежение между институционалните очаквания и формирането на идентичност
- Сравнение с предходни изследвания
- Теоретични приноси
- Методологически принос
- Емпиричен принос
- Практически принос
- Съответствие с изследователските хипотези
- Интегративни разсъждения върху развитието на професионалната идентичност и самоефикасността
- Ограничения на изследването
- Изводи за практиката
- Практически приложения в подготовката на бъдещи учители
- Насоки за бъдещи изследвания
- Заключение

Библиография

Приложения

- Приложение А: Одобрение от етична комисия (IRB Approval)
- Приложение Б: Инструментариум за развитие на професионална идентичност в подготовката на бъдещи учители

СИНОПСИС

Увод

Уводът представя обекта и предмета на изследването, целта на изследването, изследователските задачи, изследователските въпроси, изследователската хипотеза, методологията и структурата на дисертационния труд.

ГЛАВА 1: Теоретични основи на изследването

Увод

Първа глава представя цялостен преглед на теоретичната и емпиричната литература, свързана с развитието на бъдещите учители, с особен акцент върху самоефикасността и професионалната идентичност и педагогическото наставничество по време на педагогическата практика. Главата започва с разглеждане на основополагащите теории за самоефикасност, като основно се опира на социално-когнитивната теория на Бандура. Анализира се как убежденията за самоефикасност се формират чрез преживявания на овладяване, социално убеждаване, наблюдение и емоционални реакции, както и тяхното значение за мотивацията, устойчивостта и преподавателското поведение на начинаещите учители.

След това главата се насочва към концепцията за професионална идентичност, като подчертава нейния динамичен, междуличностен и контекстуално обусловен характер. Въз основа на социокултурни перспективи и модели, предложени от изследователи като Beijgaard и неговите колеги, професионалната идентичност се

концептуализира като развиваща се интеграция на предметно знание, педагогическа експертиза и дидактическа компетентност. Прегледът подчертава как формирането на идентичност се влияе от участието в професионални общности на практика, наставническите взаимоотношения и рефлексивното осмисляне на преподавателския опит.

Значителна част от главата е посветена на ролята на педагогическата практика в подготовката на учители. Практиката е представена като ключово пространство, в което теоретичното знание се проверява, професионалните убеждения се поставят под въпрос, а професионалната идентичност се формира и преосмисля. Разгледаната литература посочва повтарящи се напрежения между теорията и практиката, както и различия в качеството на наставничеството и педагогическото ръководство, предоставяни на бъдещите учители.

Главата разглежда също така основни компоненти на педагогическото наставничество, включително обратна връзка, педагогическо експериментиране и рефлексивно самонаблюдение. Изследванията върху обратната връзка подчертават значението на яснотата, конкретността и чувствителността към междуличностните отношения, докато изследванията върху експериментирането акцентират върху стойността на автономността и подкрепеното поемане на риск. Рефлексивните практики се анализират като механизми за превръщане на опита в професионално учене, особено когато са насочвани и подкрепяни от наставници.

Литературният преглед разглежда и фактори на средата, като културно разнообразие, институционални

структури и модели на педагогическа практика, със специално внимание към системата на учителското образование в Израел. Съществуващите изследвания показват, че тези контекстуални измерения оказват влияние както върху възможностите за учене, така и върху развитието на професионалната идентичност, но все още остават недостатъчно изследвани емпирично.

Главата завършва с идентифициране на празнини в научната литература, към които настоящото изследване е насочено, по-специално необходимостта от интегрирани модели на педагогическо наставничество и смесени методологични подходи, които да обхващат както резултатите, така и процесите на професионално развитие. Този литературен преглед осигурява теоретичната основа за дизайн и аналитичната рамка на настоящото изследване.

ГЛАВА 2: Методология

Втора глава представя методологичната рамка на изследването, като подробно описва изследователския дизайн, парадигмалната ориентация, участниците, инструментите за събиране на данни и аналитичните процедури. Главата се основава на прагматична изследователска парадигма, която подкрепя използването на множество методи за изследване на сложни образователни въпроси и поставя акцент върху практическото разбиране, основано на реални образователни контексти.

В изследването е използван конвергентен смесен изследователски дизайн, който позволява едновременно събиране и анализ на количествени и качествени данни. Този подход осигурява възможност за триангулация и

предлага по-цялостно разбиране на начина, по който педагогическото наставничество влияе върху самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители.

В изследването участват 34 бъдещи учители, обучаващи се в програми за педагогическо образование в Израел и включени в педагогическа практика. Използвана е неслучайна удобна извадка, като са събрани и демографски данни, свързани с възраст, преподаван предмет, среда на практиката и предходен преподавателски опит, с цел контекстуализиране на резултатите. Етичните аспекти на изследването, включително информирано съгласие, конфиденциалност и институционално одобрение, са разгледани подробно.

Количествените данни са събрани чрез валидирани инструменти за измерване на самоефикасност, професионална идентичност и мотивация. Качествените данни са събрани чрез отворени въпроси в анкети и фокус групови дискусии, проведени след приключване на педагогическата практика. Главата описва подробно процедурата по събиране на данните, включително времетраене, начин на провеждане и организация.

Процедурите за анализ на данните са представени отделно за двата типа данни. Количествените данни са анализирани чрез дескриптивна и инференциална статистика, докато качествените данни са анализирани чрез тематичен анализ, следвайки рамката на Браун и Кларк. Главата обяснява как са генерирани кодовете, групирани в категории и впоследствие развити в теми, с цел осигуряване на прозрачност и методологична строгост.

Главата завършва с обсъждане на валидността, надеждността и методологичните ограничения на изследването, като се отчитат ограниченията, свързани с размера на извадката, самооценъчните данни и контекстуалната специфика на изследването. Като цяло, Втора глава предоставя ясно и систематично описание на начина, по който е проведено изследването.

ГЛАВА 3: Резултати и констатации

Трета глава представя емпиричните резултати от изследването, като отчита количествените и качествените данни в съответствие с изследователските въпроси и хипотези. Главата има предимно описателен характер и е фокусирана върху представянето на резултатите без тяхната интерпретация или теоретично обяснение.

Количествената част представя дескриптивна статистика, свързана със самоефикасност, професионалната идентичност и мотивацията, последвана от инференциални анализи, изследващи връзките между променливите. Резултатите са организирани в съответствие с изследователските хипотези и включват данни от регресионни анализи и корелационни тестове.

Разделът с качествени резултати представя констатациите от тематичния анализ на отворените отговори. Главата описва аналитичния процес, като проследява начина, по който първоначалните кодове са били разработени, групирани в категории и впоследствие оформени в крайни теми. Представени са шест основни теми, свързани с преживяванията на участниците по отношение на обратната връзка, експериментирането, поемането на риск, рефлексията и самонаблюдението.

Качествените резултати са организирани според отделните хипотези, като са включени илюстративни откъси от отговорите на участниците с цел представяне на повтарящите се модели и преживявания. Главата съдържа и допълнителни резултати, възникнали извън първоначално формулираните хипотези, като преживявания, свързани с емоционална сигурност и достъпност на наставниците.

Главата завършва с обобщение на основните резултати, като ясно се запазва разграничението между представянето на данните и интерпретацията на тяхното значение.

ГЛАВА 4: Дискусия

Четвърта глава интерпретира резултатите, представени в Трета глава, и ги поставя в контекста на теоретичната рамка на изследването и съществуващата научна литература. Главата интегрира количествените и качествените резултати с цел да отговори на изследователските въпроси и хипотези.

Дискусията разглежда как обратната връзка, педагогическото експериментиране и рефлексивните практики допринасят за развитието на самоефикасност и професионалната идентичност на бъдещите учители. В нея се прави повторен преглед на основните теоретични перспективи и се обсъжда как резултатите разширяват или прецизират съществуващите модели. Главата анализира също така влиянието на контекстуалните фактори, включително средата на педагогическата практика и взаимоотношенията с наставниците.

Отделни раздели са посветени на теоретичните, методологическите, емпиричните и практическите

приноси на изследването. Разглеждат се ограниченията на изследването, както и неговите последици за практиката и политиките в областта на учителското образование. Главата завършва с предложения за бъдещи изследвания, а заключителната рефлексия подчертава значението на педагогическото наставничество в подготовката на бъдещи учители.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Заключителната глава обединява основните цели, процеси и резултати на дисертационния труд, като предлага цялостен синтез на начина, по който педагогическото наставничество формира самоефикасността и професионалната идентичност на бъдещите учители по време на педагогическата практика. Вместо да въвежда нови резултати, тази глава рефлектира върху изследването като цяло, като показва връзката между теоретичната рамка, методологическите решения, емпиричните резултати и по-широките последици за учителското образование.

Изследването си поставя за цел да анализира как три взаимосвързани компонента на педагогическото наставничество — обратна връзка, педагогическо експериментирание и самонаблюдение — функционират в контекста на педагогическата практика и влияят върху професионалното развитие на бъдещите учители. Както количествените, така и качествените резултати показват, че тези елементи не функционират независимо един от друг, а взаимодействат динамично в рамките на междуличностни и институционални контексти.

Заключението подчертава, че педагогическото наставничество е най-ефективно, когато е

последователно, диалогично и чувствително към индивидуалните потребности на бъдещите учители, а не когато се основава единствено на процедурни или оценъчни практики.

Ключов извод в заключението е тясната взаимовръзка между самоефикасността и професионалната идентичност. Макар тези понятия често да се разглеждат като паралелни резултати в изследванията върху учителското образование, настоящото изследване показва, че в практиката те са дълбоко взаимосвързани. Бъдещите учители, които съобщават за нарастваща увереност в своите преподавателски способности, също така описват по-ясно формирано професионално самовъзприятие. За разлика от тях, участниците, които преживяват несигурност или фрагментирано наставничество, често изпитват затруднения да изградят стабилно усещане за себе си като учители. Тази взаимозависимост подчертава необходимостта емоционалните, когнитивните и рефлексивните измерения на ученето да бъдат подкрепяни едновременно по време на педагогическата практика.

Заключението разглежда също така контекстуалната специфика на резултатите. Проведено в рамките на израелската система за учителско образование, изследването показва как културното разнообразие, моделите на педагогическа практика и структурите на наставничество оформят процесите на професионално учене. Макар тези особености на образователния контекст да ограничават възможностите за широко обобщаване на резултатите, те едновременно засилват приноса на изследването, като предоставят задълбочен анализ на

развитието на учителите в хетерогенна образователна среда. Заключението подчертава, че вниманието към контекста не е ограничение, което трябва да бъде преодоляно, а необходимо условие за разбирането на начина, по който професионалната идентичност и самоефикасността се формират в реални образователни условия.

В разсъжденията върху методологическия принос заключението подчертава стойността на смесения изследователски дизайн за улавяне както на измерими тенденции, така и на лични преживявания. Количествените данни предоставят структура и възможност за сравнение, докато качествените резултати разкриват смислите, които бъдещите учители придават на обратната връзка, експериментирането и рефлексията. Заедно тези подходи позволяват по-пълно разбиране на професионалното развитие, отколкото всеки от методите би могъл да осигури самостоятелно.

Главата включва и рефлексивно измерение, като признава двойната роля на изследователя като академичен преподавател и педагогически наставник. Тази позиционност допринася за чувствителността на изследването към наставническите взаимоотношения и подчертава значението на рефлексивността в образователните изследвания. Заключението подчертава, че изследванията в областта на учителското образование имат не само аналитичен, но и етичен и релационен характер.

Накрая, заключението акцентира върху по-широкото значение на изследването за практиката в учителското образование. То аргументира, че подготовката на бъдещите учители изисква не само

развитие на технически компетентности, но и целенасочено изграждане на условия, които подкрепят увереността, рефлексията и формирането на професионална идентичност. Като изяснява как педагогическото наставничество може да подпомогне тези процеси, изследването допринася към усилията за създаване на педагогически практики, които са едновременно подкрепящи и развиващо значими.

В заключение, дисертационният труд утвърждава разбирането, че превръщането в учител е процес, формиран чрез взаимодействие, рефлексия и насочена практика. Когато бъдещите учители получават подкрепа в тези процеси, те са по-добре подготвени да навлязат в професията с устойчивост, автономност и ясно осъзната професионална цел.

ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Теоретичен принос

Настоящото изследване допринася теоретично чрез доразвиване на съществуващите модели за развитието на бъдещите учители посредством поставяне на акцент върху контекстуалните, междуличностните и емоционалните измерения на педагогическата практика. Макар резултатите да потвърждават утвърдени теории за самоефикасността (Bandura) и професионалната идентичност (Beijaard и съавтори), те показват, че обратната връзка функционира не само като технически инструмент, но и като културно и релационно медирано преживяване. Формирането на професионалната идентичност не протича като плавен и линеен процес, а чрез критични моменти, формиращи от експериментиране, диалог и емоционално значима обратна връзка. Поставяйки тези процеси в контекста на израелските модели на педагогическа практика, изследването поставя под въпрос универсалистките предположения и подчертава взаимозависимостта между самоефикасността и формирането на професионална идентичност.

Методологически принос

В методологически план изследването демонстрира стойността на конвергентния смесен изследователски дизайн при изследването на сложни развойни явления като самоефикасността и професионална идентичност. Чрез интегрирането на стандартизирани количествени инструменти с качествени рефлексивни данни, изследването обхваща както измерими тенденции, така и

преживения опит на участниците. Изследването показва как качествените резултати могат да осветлят процеси, които остават статистически слабо видими или напълно невидими, особено по отношение на развитието на професионалната идентичност. Освен това то демонстрира как тематичният анализ може систематично да бъде свързан с изследователските хипотези, като същевременно запази своя индуктивен характер. Събирането на данни в края на педагогическата практика позволи по-цялостна рефлексия върху преживяванията на участниците и засили аналитичната последователност на изследването.

Емпиричен принос

В емпиричен план настоящото изследване предоставя доказателства за начина, по който педагогическото наставничество функционира като интегриран процес по време на педагогическата практика, а не като изолирани практики на обратна връзка, рефлексия или експериментиране. Въз основа на данни, събрани от бъдещи учители в разнообразни училищни контексти в Израел, резултатите показват, че конструктивната обратна връзка играе централна роля за изграждането на преподавателска увереност, докато професионалната идентичност се формира чрез рефлексивни и емоционално значими преживявания, които често остават по-слабо видими в количествените измервания. Изследването документира различия в начина, по който педагогическото наставничество се преживява в различни модели на практика и наставнически взаимоотношения, като предоставя задълбочено разбиране, обвързано с конкретния контекст,

в който бъдещите учители осмислят и преживяват предоставената подкрепа в процеса на своето професионално формиране.

Практически принос

В практическо отношение изследването предлага насоки за програмите за учителско образование и педагогическите наставници, насочени към подобряване на педагогическата практика. Резултатите подчертават значението на подготовката на наставници, които предоставят ясна, диалогична и емоционално чувствителна обратна връзка, а не се ограничават единствено до оценяване. Изследването също така подчертава необходимостта от създаване на структурирани възможности за педагогическо експериментиране в подкрепяща среда, която позволява на бъдещите учители да поемат професионални рискове без страх от осъждане или неуспех. Освен това изследването акцентира върху стойността на подкрепените рефлексивни практики, като насочени обсъждания и рефлексивен диалог, които подпомагат бъдещите учители да интегрират обратната връзка, да изяснят своите професионални ценности и да изградят стабилно усещане за професионална идентичност.

НАУЧНИ ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1 .Empowering educators: The interplay of self-efficacy and professional identity during challenging times, 10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences: Conference Proceedings (pp. 99-106). Belgrade: Center for Open Access in Science.

<https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10.1209>

2. .Fostering inclusive teaching practices: The crucial role of social philosophy in developing professional identity, 10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences: Conference Proceedings (pp. 139-150). Belgrade: Center for Open Access in Science.

<https://centerprode.com/conferences/10IeCSHSS/coas.e-conf.10.16139s.pdf>

3 .The Fundamental Role of Social Philosophy in Shaping Professional Identity, NotaBene, no. 69 (pp. 99-108), 2025. <https://notabene-bg.org/read.php?id=1738>

4. Teachers in Transformation: A Sociological Look at the New Era Educator, Yearbook of the Department of Philosophy and Political Sciences, in print

Декларация за научна етика

Настоящият дисертационен труд „Личностни идентичности, професионални роли и развитие на професионалната идентичност: случаят на бъдещите учители в Израел“ представлява авторски труд.

При разработването му не са използвани чужди публикации и разработки в нарушение на авторските права без съответното позоваване и цитиране.

**SOUTH – WEST UNIVERSITY “NEOFIT RILSKI”
BLAGOEVGRAD
FACULTY OF PHILOSOPHY
DEPARTMENT OF PHILOSOPHICAL AND
POLITICAL SCIENCES**

PHD THESIS

For acquiring of educational and scientific degree
“Doctor”, Doctoral Program: Social philosophy

**Personal Identities, Professional Roles,
and Development of Professional
Identity: The Case of Preservice
Teachers in Israel**

Scientific Advisor: Assoc. Prof. Dr. Antoaneta Nikolova

PhD Student: **Slutsky Lubov**

**Blagoevgrad
2026**

The dissertation is designated for a public defense before a scientific jury at a meeting of the Department of Philosophical and Political Sciences at the Faculty of Philosophy of SWU “Neofit Rilski” - Blagoevgrad.

The public defense of the dissertation will take place on the 16th of September, 11 a.m., at SWU “Neofit Rilski”, Blagoevgrad.

The dissertation has a volume of 205 pages and consists of content, introduction, 4 chapters, conclusion, and bibliography. 194 sources in English were used for the development of the dissertation.

Abstract's Table of Contents

INTRODUCTION.....	4
Main Thesis, Subject, and Object of the Research.....	4
The topic of the dissertation is relevant and significant due to several circumstances.....	5
The doctoral dissertation examined.....	6
Research hypothesis.....	8
Specifically, the structure of the dissertation is as follows.....	9
Table of contents.....	9
SYNOPSIS.....	13
CHAPTER ONE:.....	13
CHAPTER TWO.....	15
CHAPTER THREE.....	16
CHAPTER FOUR.....	17
CONCLUSION.....	18
DISSERTATION'S CONTRIBUTIONS.....	21
SCIENTIFIC PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION.....	24
DECLARATION OF SCIENTIFIC ETHICS.....	24

INTRODUCTION

Main Thesis, Subject, and Object of the Research

Main Thesis:

This dissertation argues that pedagogical guidance during the practicum, specifically through structured feedback, opportunities for instructional experimentation, and guided self-monitoring, plays a decisive role in shaping preservice teachers' self-efficacy and the formation of their professional identity. The study demonstrates that these guidance components function as interconnected processes that influence how preservice teachers perceive themselves as competent and legitimate members of the teaching profession.

Subject of the Research:

The subject of the research is the influence of pedagogical guidance practices such as feedback, encouragement of experimentation, and reflective self-monitoring on the development of self-efficacy and professional identity among preservice teachers during the practicum.

Object of the Research:

The object of the research is the process of professional identity formation and self-efficacy development among

preservice teachers within Israeli teacher education programs during their practicum experience.

Purpose of the Research:

The purpose of this research is to examine how a pedagogical guidance approach integrating feedback, experimentation, and self-monitoring contributes to preservice teachers' self-efficacy and professional identity, and to identify the contextual and personal factors that moderate these developmental processes.

Relevance and Significance of the Topic

The topic of this doctoral dissertation is relevant and significant due to several interrelated circumstances.

First, contemporary educational research suggests that teacher quality is closely linked to psychological and identity-related factors, such as self-efficacy, professional confidence, and reflective capacity. Teachers who enter the profession with fragile self-efficacy or an unclear professional identity are more likely to experience burnout, dissatisfaction, and early attrition. Investigating how these constructs develop during initial training, particularly during the practicum, addresses a critical phase in teacher preparation.

Second, although self-efficacy and professional identity have been widely studied, there is limited empirical research examining how specific pedagogical guidance practices operate together within practicum environments. Existing studies often address feedback, reflection, or mentoring

separately, without sufficiently exploring their combined influence on preservice teachers' developmental trajectories. This study responds to that gap by examining feedback, experimentation, and self-monitoring as an integrated guidance model.

Third, the Israeli teacher education context presents unique structural and cultural characteristics, including diverse practicum models, multicultural school environments, and varied mentoring practices. These conditions create both opportunities and challenges for preservice teachers, making it especially important to understand how pedagogical guidance can support professional growth across different settings. The findings of this study, therefore, hold both local relevance and broader implications for teacher education systems facing similar diversity and complexity.

The Doctoral Dissertation Examined

The doctoral dissertation examined how pedagogical guidance during the practicum shapes preservice teachers' self-efficacy and professional identity. Using a mixed-methods research design, the study explored both measurable patterns and subjective experiences related to feedback, instructional experimentation, and reflective self-monitoring. The research focused on how preservice teachers interpret guidance, respond emotionally and cognitively to practicum experiences, and gradually construct a sense of themselves as competent and legitimate teachers.

The study drew on theoretical perspectives from social cognitive theory, sociocultural approaches to professional identity, and constructivist views of learning, while remaining grounded in empirical data collected from preservice teachers. The philosophical element of my dissertation lies in its understanding of professional identity as a dynamic and socially constructed process. Ontologically, the study views identity not as fixed, but as continuously shaped through relationships, reflection, and context. Epistemologically, it adopts a constructivist and sociocultural perspective, where professional knowledge develops through lived experience, interpretation, and reflective dialogue rather than the simple transmission of techniques. The dissertation also contains a strong relational and ethical dimension, because it conceptualises pedagogical guidance as a human and dialogic process rather than merely technical supervision. In this sense, the study explores not only how preservice teachers learn to teach but how they become teachers through meaning-making, interaction, and reflective practice.

The Study Group

The study group consisted of 34 preservice teachers enrolled in Israeli teacher education programs. Participants were drawn from different practicum models, including traditional practicum frameworks, Professional Development School (PDS) models, and the Academy-Class model. All participants had completed their practicum at the time of data

collection, allowing them to reflect holistically on their experiences.

The participants represented a range of teaching subjects, educational levels, and practicum settings (urban, suburban, and rural). This diversity enabled the exploration of contextual influences on self-efficacy and professional identity development, while maintaining a focused and manageable sample suitable for mixed-methods analysis.

Research Hypotheses

The study was guided by the following research hypotheses:

1. Implementing a pedagogical guidance model that integrates feedback, encouragement of instructional experimentation, and self-monitoring will positively affect preservice teachers' self-efficacy during the practicum.
2. The same pedagogical guidance model will contribute positively to the development of preservice teachers' professional identity, strengthening their sense of professional self and alignment with teaching values.
3. The components of the guidance model, feedback, experimentation, and self-monitoring, will differ in their degree of influence, with some components contributing more strongly to preservice teachers' development than others.
4. Contextual and personal factors, such as practicum setting, mentor support, and prior teaching experience, will moderate the effectiveness of the pedagogical guidance model, resulting in varied developmental outcomes among preservice teachers.

Specifically, the structure of the dissertation is as follows:

Table of contents

Introduction

Chapter 1: Theoretical Foundations of the Study

Introduction

The Role of Pedagogical Instructors

The Role of Pedagogical Instructors in Preservice Teachers

Identity Formation

Professional Development of Teacher Educators and Its

Influence on Mentoring Quality

Teaching Practicum Overview

National Context

Methodology Employed by Pedagogical Instructors to

Facilitate Professional Identity Formation in Preservice

Teachers through Practicum Experiences

The Role of Pedagogical Instructors in Identity Formation in

a Global Perspective

The Role of Pedagogical Instructors in the Israeli Context

Methodological Practices of Pedagogical Instructors in the

Israeli Higher Education System

Integrating Culturally Responsive Pedagogy into Practicum

Guidance in Israel

Reflection, Feedback, and Observational Learning in the

Process of Preservice Teachers' Training and Education

Assessment and Evaluation Processes in Preservice Teacher

Training: Formal and Alternative Assessment

The PDS Model

The Academy Class model

Reflection, Metacognition, and Feedback – Definitions in the Field of Teacher Education

Reflection and Feedback in the Teacher Training Process

Professional Identity Development

Theoretical Perspectives on Professional Identity Development

The Importance of Professional Identity Development in the Context of the Teaching Profession

Professional Identity Development of Preservice Teachers

Emotional Dimensions of Teacher Identity Formation

Factors that Impact Preservice Teachers' Professional Identity

The Role of Self-Efficacy in Preservice Teacher Identity Formation

Role of Social Cognitive Theory in Preservice Teaching Practice

Preservice Teacher Beliefs: Foundations and Challenges

The Interaction between Teacher Beliefs and Self-Efficacy in Identity Formation

The Role of Observational Learning in Preservice Teacher Identity Formation

The Role of Feedback in Preservice Teacher Identity Formation

Research Gaps

Summary

Chapter 2: Methodology

Introduction

Research Questions

Research Design
Methodological Paradigm
Participants and Sampling
Data Collection Procedure
Data Analysis
Data Collection Tools
Validity and Reliability
Research Ethics
Limitations of the Methodology
Summary

Chapter 3: Results and Findings

Introduction
Description of Participants
Inferential Statistics Qualitative Findings
Thematic Analysis of Open-Ended Responses
Qualitative Findings for Hypothesis 1
Qualitative Findings for Hypothesis 2
Qualitative Findings for Hypothesis 3
Qualitative Findings for Hypothesis 4
Additional Qualitative Findings: Risk-Taking and Self-Monitoring
Triangulation of Quantitative and Qualitative Findings
Conclusion

Chapter 4: Discussion

Introduction
Constructive Feedback and Self-Efficacy Development
Rethinking Self-Efficacy and Professional Identity through the Lens of Preservice Experience

Identity Formation through Experimentation and Reflection
Interpreting Feedback through Belief Systems
Motivation and Contextual Influences on Development
Cultivating Identity through Risk-Taking and Reflection
Feeling Competent vs. Feeling like a Teacher
Emotional Labor and the Unpredictability of Identity Formation
Interpreting the Limited Predictability of Professional Identity Development
Emotional Labor and the Unpredictability of Identity Formation
Interpretation of Predictive Gaps
Tensions between Institutional Expectations and Identity Formation
Comparison with Previous Research
Theoretical Contributions
Methodological Contribution
Empirical Contribution
Practical Contribution
Alignment with Research Hypotheses
Integrative Reflections on Professional Identity and Self-Efficacy Development
Limitations of the Study
Implications
Practical Implementations in Preservice Teacher Education
Suggestions for Future Research
Conclusion
References
Appendix A: IRB Approval

Appendix B: Identity Development Toolbox for Preservice Teacher Education

SYNOPSIS

Introduction

The introduction presents the object and subject of the study, the aim of the research, research tasks, research question, research hypothesis, methodology and the structure of the dissertation.

CHAPTER 1: Theoretical Foundations of the Research

Introduction

Chapter One presents a comprehensive review of the theoretical and empirical literature relevant to preservice teacher development, with a particular focus on self-efficacy, professional identity, and pedagogical guidance during practicum. The chapter begins by examining foundational theories of self-efficacy, drawing primarily on Bandura's social cognitive framework. It explores how efficacy beliefs are formed through mastery experiences, social persuasion, observation, and emotional responses, and discusses their significance for motivation, persistence, and instructional behavior in novice teachers.

The chapter then turns to the concept of professional identity, emphasizing its dynamic, relational, and context-dependent nature. Drawing on sociocultural perspectives and models proposed by scholars such as Beijaard and colleagues, professional identity is conceptualized as an evolving

integration of subject knowledge, pedagogical expertise, and didactical competence. The review highlights how identity formation is influenced by participation in communities of practice, mentorship relationships, and reflective engagement with teaching experiences.

A substantial section of the chapter is devoted to the role of practicum in teacher education. The practicum is presented as a critical site where theoretical knowledge is tested, professional beliefs are challenged, and identity is negotiated. The literature reviewed points to recurring tensions between theory and practice, as well as variability in the quality of mentoring and guidance provided to preservice teachers.

The chapter further explores key components of pedagogical guidance, including feedback, instructional experimentation, and reflective self-monitoring. Research on feedback emphasizes the importance of clarity, specificity, and relational sensitivity, while studies on experimentation highlight the value of autonomy and supported risk-taking. Reflective practices are examined as mechanisms for transforming experience into professional learning, particularly when guided and scaffolded by mentors.

The literature review also addresses contextual factors, such as cultural diversity, institutional structures, and practicum models, with particular attention to the Israeli teacher education system. Existing research suggests that these contextual dimensions shape both learning opportunities and identity development, yet remain underexplored in empirical studies.

The chapter concludes by identifying gaps in the literature that the present study seeks to address, notably the need for integrated models of pedagogical guidance and mixed-methods research that captures both outcomes and processes. This review provides the theoretical grounding for the study's design and analytical framework.

CHAPTER 2: Methodology

Chapter Two outlines the methodological framework of the study, detailing the research design, paradigmatic orientation, participants, data collection tools, and analytical procedures. The chapter adopts a pragmatic research paradigm, which supports the use of multiple methods to address complex educational questions and prioritizes practical understanding grounded in real-world contexts.

A convergent mixed-methods design is employed, enabling the simultaneous collection and analysis of quantitative and qualitative data. This approach allows for triangulation and provides a more comprehensive understanding of how pedagogical guidance influences preservice teachers' self-efficacy and professional identity.

The study involved 34 preservice teachers enrolled in Israeli teacher education programs and engaged in practicum placements. Convenience sampling was used, and demographic variables such as age, teaching subject, practicum setting, and prior experience were collected to contextualize the findings. Ethical considerations, including

informed consent, confidentiality, and institutional approval, are addressed in detail.

Quantitative data were collected through validated instruments measuring self-efficacy, professional identity, and motivation. Qualitative data were gathered through open-ended survey responses and focus group discussions conducted after the completion of the practicum. The chapter describes the data collection procedure, including timing, mode, and duration.

Data analysis procedures are presented separately for each data strand. Quantitative data were analyzed using descriptive and inferential statistics, while qualitative data were analyzed using thematic analysis following Braun and Clarke's framework. The chapter explains how codes were generated, grouped into categories, and refined into themes to ensure transparency and rigor.

The chapter concludes with a discussion of validity, reliability, and methodological limitations, acknowledging the constraints of sample size, self-report data, and contextual specificity. Overall, Chapter Two provides a clear and systematic account of how the study was conducted.

CHAPTER 3: Results and Findings

Chapter Three presents the empirical findings of the study, reporting quantitative and qualitative results in alignment with the research questions and hypotheses. The chapter is descriptive in nature and focuses on presenting the data without interpretation or theoretical explanation.

The quantitative section reports descriptive statistics related to self-efficacy, professional identity, and motivation, followed by inferential analyses examining relationships between variables. Results are organized according to the study's hypotheses and include findings from regression analyses and correlation tests.

The qualitative findings section presents results from the thematic analysis of open-ended responses. The chapter explains the analytical process, outlining how initial codes were developed, grouped into categories, and refined into final themes. Six core themes are reported, addressing experiences of feedback, experimentation, risk-taking, reflection, and self-monitoring.

Qualitative findings are organized by hypothesis, with illustrative excerpts used to demonstrate recurring patterns across participants. The chapter also includes additional findings that emerged beyond the original hypotheses, such as experiences related to emotional safety and mentor availability.

The chapter concludes with a summary of the main findings, maintaining a clear boundary between reporting results and interpreting their significance.

CHAPTER 4: Discussion

Chapter Four interprets the findings presented in Chapter Three and situates them within the study's theoretical framework and existing research. The chapter integrates

quantitative and qualitative results to address the research questions and hypotheses.

The discussion examines how feedback, experimentation, and reflective practices contribute to preservice teachers' self-efficacy and professional identity. It revisits key theoretical perspectives and discusses how the findings extend or refine existing models. The chapter also explores contextual influences, including practicum settings and mentoring relationships.

Distinct sections address theoretical, methodological, empirical, and practical contributions of the study. Limitations are acknowledged, and implications for teacher education practice and policy are discussed. The chapter concludes with suggestions for future research, and a reflective conclusion underscores the importance of pedagogical guidance in teacher preparation.

CONCLUSION

The concluding chapter brings together the central aims, processes, and outcomes of the doctoral dissertation, offering a comprehensive synthesis of how pedagogical guidance shapes preservice teachers' self-efficacy and professional identity during the practicum. Rather than introducing new findings, this chapter reflects on the study as a whole, showing the coherence between the theoretical framework, methodological choices, empirical results, and broader implications for teacher education.

The study set out to examine how three interconnected components of pedagogical guidance—feedback, instructional experimentation, and self-monitoring—operate within practicum settings and influence preservice teachers' professional development. Across both quantitative and qualitative strands, the findings demonstrate that these elements do not function independently, but interact dynamically within relational and institutional contexts. The conclusion reiterates that pedagogical guidance is most effective when it is consistent, dialogic, and responsive to individual needs, rather than procedural or evaluative in nature.

A key insight in the conclusion is the close relationship between self-efficacy and professional identity. While these constructs are often treated as parallel outcomes in teacher education research, the present study shows that they are deeply intertwined in practice. Preservice teachers who reported growing confidence in their instructional abilities also described clearer professional self-concepts, while those who experienced uncertainty or fragmented guidance often struggled to articulate a stable sense of themselves as teachers. This interdependence underscores the importance of addressing emotional, cognitive, and reflective dimensions of learning simultaneously during practicum.

The conclusion also reflects on the contextual specificity of the findings. Conducted within the Israeli teacher education system, the study highlights how cultural diversity, practicum models, and mentoring structures shape professional learning

experiences. While these contextual factors limit broad generalization, they also enhance the study's contribution by providing a nuanced account of teacher development in heterogeneous educational environments. The conclusion emphasizes that attention to context is not a limitation to be overcome, but a necessary condition for understanding how identity and efficacy are formed in real settings.

In reflecting on the methodological contribution, the conclusion notes the value of the mixed-methods design in capturing both measurable trends and personal narratives. Quantitative data provided structure and comparability, while qualitative findings revealed the meanings preservice teachers attributed to feedback, experimentation, and reflection. Together, these approaches enabled a more complete understanding of professional growth than either method could achieve alone.

The chapter also includes a reflective dimension, acknowledging the researcher's dual role as an academic and pedagogical instructor. This positionality informed the study's sensitivity to mentoring relationships and reinforced the importance of reflexivity in educational research. The conclusion recognizes that research on teacher education is not only analytical, but also ethical and relational.

Finally, the conclusion underscores the broader significance of the study for teacher education practice. It argues that preparing future teachers requires more than technical competence; it demands intentional structures that support confidence, reflection, and identity formation. By

clarifying how pedagogical guidance can foster these processes, the study contributes to ongoing efforts to design practicum experiences that are both supportive and developmentally meaningful.

In closing, the dissertation affirms that becoming a teacher is a process shaped through interaction, reflection, and guided practice. When preservice teachers are supported in these processes, they are better equipped to enter the profession with resilience, agency, and a coherent sense of purpose.

DISSERTATION'S CONTRIBUTIONS

Theoretical Contribution

This study contributes theoretically by refining existing models of preservice teacher development through close attention to contextual, relational, and emotional dimensions of practicum experiences. While confirming established theories of self-efficacy (Bandura) and professional identity (Beijaard et al.), the findings show that feedback operates not only as a technical input but as a culturally and relationally mediated experience. Professional identity emerged not as a gradual process but through critical moments shaped by experimentation, dialogue, and emotionally salient feedback. By situating these processes within Israeli practicum structures, the study challenges universalist assumptions and highlights the interdependence of self-efficacy and identity formation.

Methodological Contribution

Methodologically, the study demonstrates the value of a convergent mixed-methods design for investigating complex, developmental constructs such as self-efficacy and professional identity. By integrating standardized quantitative instruments with qualitative reflective data, the research captures both measurable trends and participants' lived experiences. The study shows how qualitative findings can illuminate processes that remain statistically weak or invisible, particularly in relation to identity development. In addition, it illustrates how thematic analysis can be systematically aligned with research hypotheses while remaining inductively grounded. Collecting data at the end of the practicum enabled holistic reflection, strengthening.

Empirical Contribution

Empirically, this study provides evidence on how pedagogical guidance operates as an integrated process during the practicum, rather than as isolated practices of feedback, reflection, or experimentation. Drawing on data from preservice teachers in diverse Israeli school contexts, the findings show that constructive feedback plays a central role in shaping teaching confidence, while professional identity develops through reflective and emotionally significant experiences that are less visible in quantitative measures. The study documents variation in how guidance is experienced across practicum settings and mentoring relationships, offering situated insight into how preservice teachers interpret and negotiate support during their professional formation.

Practical Contribution

Practically, the study offers guidance for teacher education programs and pedagogical instructors seeking to strengthen practicum experiences. The findings point to the importance of mentor preparation that reveals clear, dialogic, and emotionally attuned feedback, rather than evaluation alone. The study also highlights the need to create structured opportunities for instructional experimentation within supportive environments, allowing preservice teachers to take pedagogical risks without fear of judgment. In addition, it underscores the value of scaffolded reflective practices, such as guided debriefings and reflective dialogue, in helping preservice teachers integrate feedback, clarify professional values, and develop a stable sense of professional identity.

SCIENTIFIC PUBLICATIONS ON THE TOPIC OF THE DISSERTATION

1 .Empowering educators: The interplay of self-efficacy and professional identity during challenging times, 10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences: Conference Proceedings (pp. 99-106). Belgrade: Center for Open Access in Science.

<https://doi.org/10.32591/coas.e-conf.10.1209>

2. .Fostering inclusive teaching practices: The crucial role of social philosophy in developing professional identity, 10th International e-Conference on Studies in Humanities and Social Sciences: Conference Proceedings (pp. 139-150). Belgrade: Center for Open Access in Science.

<https://centerprode.com/conferences/10IeCSHSS/coas.e-conf.10.16139s.pdf>

3 .The Fundamental Role of Social Philosophy in Shaping Professional Identity, NotaBene, no. 69 (pp. 99-108), 2025. <https://notabene-bg.org/read.php?id=1738>

4. Teachers in Transformation: A Sociological Look at the New Era Educator, Yearbook of the Department of Philosophy and Political Sciences, in print

Declaration of scientific ethics

The dissertation "Personal Identities, Professional Roles, and Development of Professional Identity: The case of Preservice Teachers in Israel" is the author's text. In its development, foreign publications and works have not been used in violation of copyright without proper reference and citation.